

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

BURLACOV Evghenii XXXXXXXX, născut la xx
xxxxxxx xxxx, originar și domiciliat în or. XXXXXXXX,
str. XXXXXXX xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.02.2018 – 08.05.2019;

Instanța de apel: 16.07.2019 – 02.12.2019;

Instanța de recurs: 26.05.2020 – 01.07.2020.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 08 mai 2019, Burlacov Evghenii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative pe un termen de 3 ani, în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie suma de 40 000 lei.

Conform art. 84 alin. (1) - (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1300 unități convenționale, ce constituie suma de 65 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții administrative pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gaidarji Pantelei, privind încasarea prejudiciului în mărime de 28 069 lei, ce constituie valoarea terenurilor cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, a fost respinsă.

Cererea procurorului privind confiscarea terenului cu numerele cadastrale xxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx a fost respinsă, din motiv că dreptul de proprietate a lui Gaidarji Piotr a fost restabilit.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1820 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Burlacov Evghenii, acționând în comun și prin acordul prealabil cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, știind cu certitudine că nu este moștenitorul lui Gaidarji Piotr, decedat la 14.08.1999, într-o zi, în perioada noiembrie-decembrie 2016, au perfectat documente oficiale false și anume certificatul de moștenitor nr. xxxx din 17 septembrie 2010 și certificatul de moștenitor legal nr. xxxx din 27.12.2016 pe numele lui Burlacov Evghenii, pretins eliberate de notarul public Cîvîrjic Natalia, care a oferit lui Burlacov Evghenii dreptul să moștenească terenurile cu numere cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, care aparțin cu drept de proprietate privată decedatului Gaidarji Piotr Vladimir, după ce a deținut și folosit documentele false menționate, prezentându-le pentru perfectarea dreptului de proprietate asupra terenurilor cu numere cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx la OCT Taraclia la 08.12.2016, și la 19.12.2016 notarului public Țurcan Olga la încheierea tranzacției privind vânzarea-cumpărarea terenurilor menționate.

Tot el, acționând în comun și în baza unei înțelegeri prealabile cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, din motive materiale, urmărind un singur scop de obținere ilegală a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, în perioada noiembrie - decembrie 2016 știind cu certitudine că, el nu este moștenitorul cet. Gaidarji Piotr, decedat la 14.08.1999, cu scopul de dobândire ilicită a bunurilor și anume terenurile cu numere cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx în valoare totală de 28 096 lei, prin înșelăciune, prin prezentarea la OCT Telenești ÎS „Cadastru” a documentelor oficiale false și anume certificatul de succesiune nr. xxxx din 17 septembrie 2010 și certificatul de moștenitor legal nr. xxxx din 27.12.2016 pe numele Burlacov Evghenii pretins eliberate de notarul public Cîvîrjic Natalia, care prin conținutul lor au oferit lui Burlacov Evghenii dreptul să moștenească terenurile cu numere cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, care aparțin cu drept de proprietate privată decedatului Gaidarji Piotr, a înregistrat

dreptul de proprietate asupra terenurilor cu numerele cadastrale xxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, xxxxxx.xxx, adică ilegal a intrat în posesia acestora, cauzând, astfel, moștenitorul defunctului Gaidarji Piotr - Gaidarji Pantelimon, prejudicii materiale considerabile în sumă totală de 28 096 lei, după ce, la 19 decembrie anul 2016 a încercat să realizeze terenurile obținute prin înșelăciune cet. Caramalac Dmitri, prin depunerea de documente la notarul public Țurcan Olga pentru perfectarea tranzacției de vânzare-cumpărare a terenurilor menționate.

Acțiunile inculpatului Burlacov Evghenii au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r-nului Taraclia, Lefter Serghei, prin care a solicitat casarea sentinței în partea respingerii cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1820 lei din contul inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată neîntemeiat a respins cerința procurorului privind încasarea de la Burlacov Evghenii a cheltuielilor judiciare în mărime de 1820 de lei, care reprezintă costul investigațiilor și expertizelor judiciare;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, expertizele menționate au fost efectuate din contul statului și făcând referință la prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală care au fost în vigoare în momentul săvârșirii de către Burlacov Evghenii a infracțiunii incriminate nu este convingătoare, deoarece conform art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, care la fel a fost în vigoare în momentul săvârșirii de către Burlacov Evghenii a infracțiunii incriminate, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, astfel devine clar că cheltuielile judiciare pot fi încasate de la condamnat.

- nu au fost stabilite motive de eliberare a lui Burlacov Evghenii de la achitarea cheltuielilor judiciare expuse în art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, fiind stabilit că Burlacov Evghenii este angajat în câmpul muncii, locuiește singur, nu are persoane la întreținere, respectiv suma de 1820 de lei nu va influența substanțial asupra situației lui materiale și a persoanelor care se află la întreținerea lui.

3.2. Avocatul Delijan Victor în interesele inculpatului Burlacov Evghenii, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie recalificată fapta inculpatului din art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 361 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesul penal în privința inculpatului din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Ulterior la 03 octombrie 2019, avocatul Delijan Victor în interesele inculpatului Burlacov Evghenii a depus cerere de apel suplimentară prin care a solicitat casarea sentinței instanței de fond din 08 mai 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului Burlacov Evghenii învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, precum și achitarea inculpatului pe capătul de învinuire în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de apel a indicat că:

- învinuirea adusă inculpatului este ilegală, iar acțiunile incorect au fost calificate și urmează a fi scos de sub urmărire penală;
- potrivit ordonanței de învinuire nu este clar cine este Gaidarji Pantelimon pentru Gaidarji Piotr, care sunt gradele de rudenie ale acestora, la caz există sau nu testament, sau este deschisă procedura succesorală legală, unde și de cine a fost înregistrată;
- potrivit ordonanței de învinuire se reține că Gaidarji Piotr a decedat la 14 august 1999, respectiv apare întrebarea dacă a acceptat succesiunea Gaidarji Pantelimon după decesul lui Gaidarji Piotr, dacă da, de ce nu este indicat în ordonanță numărul dosarului succesoral și data emiterii certificatului de moștenitor;
- nu-i putea pricinui prejudiciu lui Gaidarji Pantelimon, dacă acesta există, așa cum ultimul ca succesori nu a manifestat acțiuni de acceptare a succesiunii rămase după decesul lui Gaidarji Piotr și nu a înregistrat dreptul său de proprietate în cadrul organului cadastral, fapt pentru care nu se poate înainta învinuirea privind cauzarea prejudiciului în mărime de 28 096 lei, adică la caz lipsește nu doar componenta ci și fapta infracțională prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal;
- chiar dacă ar fi pricinuit un prejudiciu moral unei persoane, de către partea apărării a fost anexat la materialele cauzei penale documentul emis de către Oficiul Teritorial Cadastral Taraclia privind reînregistrarea bunurilor imobile care aparțineau defunctului Gaidarji Piotr în poziția inițială, în acest mod instanței de fond i s-a adus la cunoștință că bunurile imobile potrivit registrului bunurilor imobile a Oficiului Teritorial Cadastral Taraclia sunt înregistrate după Gaidarji Piotr, respectiv prejudiciul material nu există;
- procurorul atât în faza de urmărire penală cât și în cadrul examinării cauzei nu a constatat cu cine și când a fost perfectat documentul fals, și dacă acesta intuiește că certificatul a fost falsificat de inculpat, procurorul urma să prezinte probe în acest sens, cât și de către cine a fost ajutat. La fel, dacă îi impută inculpatului și faptul că a falsificat ștampila notarului cu ajutorul cuiva, însuși

faptul dobândirii ilicite a terenurilor nu necesită ajutor fizic, mai mult ca atât în certificatul de moștenitor fiind indicat numele inculpatului Burlacov Evghenii, respectiv dobândirea ilicită a moștenirii străine este comisă de o singură persoană, fapt pentru care urmează a fi tras la răspundere penală nu conform alineatului (2), ci conform alineatului (1) a art.190 Cod penal;

- reieșind din prevederile art. 190 Cod penal, apare întrebarea pe cine a dus inculpatul în eroare și cui prin acțiunile sale a pricinuit prejudiciu material, în cazul în care instanța de fond exclude art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, așa cum paguba materială adusă cuiva lipsește, iar în conformitate cu art. 190 Cod penal, urmează a fi exclusă;

- probele prezentate de procuror în rechizitoriu, cât și probele acumulate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond nu conțin critici, datorită cărei paguba adusă defunctului o putea reține ca fiind însemnată. Or, nu au fost prezentate informații privind capitalul oficial al defunctului, activele și pasivele acestuia, fapt pentru care instanța de fond nu a avut posibilitatea să dea apreciere acțiunilor inculpatului ca dobândirea ilicită a sumei de 28 069 lei;

- în lipsa caracterului însemnat a prejudiciului, se impune excluderea urmăririi penale în baza art.190 Cod penal;

- instanța de fond urma să ia în considerație faptul că în raportul de expertiză grafoscopică nu s-a constatat faptul falsificării documentului dat de către inculpat;

- în cadrul examinării cauzei, inculpatul și-a recunoscut vina în faptul că a confecționat ștampila notarului și detaliat a descris cum a făcut acesta. Astfel, așa cum în cadrul urmăririi penale cât și examinării cauzei în fond, nu au fost stabilite persoanele implicate în falsificarea documentului respectiv, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate nu în baza alin. (2), ci în baza alin. (1) art. 361 Cod penal;

- procurorul urma să prezinte certificatul de moștenitor unui expert întru constatarea veridicității acestuia și inculpatul nu urma a fi tras la răspundere penală în baza art. 361 Cod penal, așa cum obiectul influenței infracționale prevăzute de art. 361 Cod penal, reprezintă relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale și prejudiciul material rezultat din falsificarea documentului apare doar în cazul când documentul fals a fost folosit pentru săvârșirea sustragerii. În asemenea caz, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate ca sustragere, nefiind necesară calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 361 Cod penal, deoarece contrafacerea și utilizarea documentelor falsificate sunt absorbite de sustragere ca metodă a săvârșirii acesteia;

- dispoziția art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, în cazul dat direct indică la faptul că producerea prejudiciului poate fi imputată inculpatului doar în cazul în care a

cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în caz contrar inculpatul nu poate fi tras la răspundere conform art. 361 Cod penal;

- nu a fost constatat în volum deplin circumstanțele de fapt și de drept și anume acele care au apărut în cadrul efectuării urmăririi penale care exclud tragerea inculpatului la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) și art. 190 alin. (2) Cod penal, deoarece există circumstanțele care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală;

- procurorul la etapa urmăririi penale precum și instanța de fond nu s-au expus și nu au dat o apreciere corectă probelor administrate în cadrul procesului penal și nu au luat în considerație probele și alte circumstanțe care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală a inculpatului;

- procurorul și instanța de fond au ignorat faptul că, potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 10 ianuarie 2017, urmărirea penală a fost pornită direct în privința inculpatului Burlacov Evghenii, respectiv termenul aflării inculpatului în calitate de bănuț urma a fi calculat din 10 ianuarie 2017, iar ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la 15 iunie 2017, respectiv procurorul și instanța de fond nu au luat în considerație că termenul de aflare a inculpatului în calitate de bănuț a expirat;

- ordonanța de punere sub învinuire din 15 iunie 2017, este una ilegală, deoarece existau circumstanțe care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală. Așa cum în ordonanța din 10 ianuarie 2017 organul de urmărire penală a indicat concret fapta infracțională, calificarea juridică a faptei și că această faptă a fost săvârșită anume de Burlacov Evghenii;

- de către organul de urmărire penală nu a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț a lui Burlacov Evghenii, fiind pus direct sub învinuire la 15 iunie 2017;

- procurorul a admis ingerința în drepturile și garanțiile fundamentale a inculpatului, iar instanța de fond nu a tras atenția și nu s-a expus asupra acestui fapt și anume în dreptul inculpatului de a nu fi supus urmăririi penale de 2 ori pentru una și aceeași faptă, drept prevăzut de art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 21 din Constituție;

- faptul că organul de urmărire penală a acționat contrar normelor procesuale și procurorul nu a emis ordonanța de scoatere a inculpatului de sub urmărire penală, este o faptă cert stabilită, respectiv toate acțiunile și actele organului de urmărire penală și procurorului emise după 10 aprilie 2017 sunt ilegale și nu produc efecte juridice.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că sentința este una legitimă și fondată, instanța de fond respectând toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale, corect apreciind și măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

A reținut instanța de apel că, instanța de fond corect a concluzionat referitor la vinovăția lui Burlacov Evghenii și încadrarea acțiunilor lui în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, bazându-se pe cumulul de probe administrate, amply analizate și just apreciate de instanță.

Fiind audiat, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Burlacov Evghenii a declarat că recunoaște învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, în rest, cu urmărirea penală nu este de acord. Astfel, a explicat că în cadrul procesului de mutare a documentației de la CAP „Rodina Nova” la un alt etaj, întâmplător a găsit un document, care era un act provizoriu de terenuri cu numere cadastrale, pe numele lui Gaidarji Piotr, copii ale buletinelor de identitate și unele liste. Și-a dat seama că, odată ce actul provizoriu a fost acolo, Gaidarji Piotr nu și-a perfectat cota de pământ pe numele său și când a mers la domiciliul acestuia a aflat că a decedat cu mult timp în urmă. Pentru perfectarea certificatului de moștenitor a folosit un model de pe alt certificat de moștenitor ce aparținea vecinului său și o mostră de ștampilă și semnătură de pe o procură, pe care le-a aplicat la calculator și ulterior le-a scos la imprimantă, iar cu certificatul de moștenitor s-a adresat la OCT Taraclia și a obținut extrasul cadastral cu indicarea numerelor cadastrale. De pe internet, el a învățat cum să facă aproape orice imprimare rotundă la domiciliu. Sigiliul l-a făcut singur în condiții de casă, la imprimantă și folosind anumite materiale speciale. Astfel, cu documentul în cauză a mers la cadastru unde a solicitat perfectarea terenurilor pe numele său, iar după un timp a solicitat din nou de la OCT Taraclia, extrasul și evaluarea terenurilor pentru înstrăinarea lor căutând cumpărător în acest sens. L-a rugat pe Chiose Serghei să îi găsească cumpărător pentru aceste terenuri și după câteva zile i-a spus că Caramalac Dmitri ar fi interesat și a convenit asupra tranzacției cu acesta, dar nu au putut ajunge la notar, deoarece acolo era rând și au spus că nu vor mai fi înregistrate. A mers cu Chiose Serghei la un notar din or. Cahul unde Caramalac Dmitri a spus ca se va apropia când vor fi gata actele, dându-le lor originalul buletinului său de identitate. La notar actele le-a dat Chiose Serghei și au spus că trebuie să aștepte vreo oră, după care s-au despărțit. După un timp, împreună cu Caramalac D. și Chiose S. au fost chemați la IP Cahul, pentru a da explicații. Fiind conștient că poliția va veni la el acasă să facă percheziții a ars și aruncat la gunoi toate ustensilele cu care a fabricat sigiliul. Era sigur că prin acțiunile sale nu va cauza

nici un rău nimănui. Ținând cont de faptul că terenurile au revenit în proprietatea lui Gaidarji Piotr și nu există prejudicii și că a fabricat personal sigiliul și cu el certificatul de moștenitor legal, consideră că acțiunile sale ilegale se încadrează în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

Deși inculpatul și-a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor imputate, instanța de apel a considerat că vinovăția acestuia este demonstrată pe deplin prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, corect apreciate respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, și anume declarațiile părții vătămate Gaidarji Pantelei (f.d. 224-225, vol. II); declarațiile martorilor Gaidarji Vasili (f.d. 226, vol. II); Cîvîrjic Natalia (f.d. 240-241, vol. II); Derivolcova Elena (f.d. 242, vol. II); Caramalac Dmitrii (f.d. 243-244, vol. II); Dimova Anna (f.d. 245, vol. II); Carabadjac Lilia (f.d. 246, vol. II); Iurovscaia Marina (f.d. 247, vol. II); Mutavci Nicolai (f.d. 248, vol. II); Calinenco Gheorghii; Țurcan Olga (f.d. 12-13, vol. III); Chiose Serghei (f.d. 12-13, vol. III).

La fel, vinovăția inculpatului se mai demonstrează și prin probele scrise, și anume:

- plângerea notarului public Țurcan Olga din 19.12.2016, prin care aceasta solicită tragerea la răspundere penală a persoanelor care au perfectat și au folosit documente oficiale false prezentându-le pentru încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare a terenurilor cu numerele cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx (Vol. I. f.d.5);

- proces-verbal de ridicare din 19.12.2016, din care reiese că de către organul de urmărire penală au fost ridicate la notarul public Țurcanu Olga certificatul de moștenitor legal înregistrat sub nr. 5275 din 17.12.2016 pe numele lui Burlacov Evghenii, buletin de identitate pe numele lui Burlacov Evghenii, buletin de identitate pe numele lui Caramalac D., certificat eliberat de IFS Taraclia, extras din cadastru asupra terenurilor cu numerele cadastrale xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx, xxxxxxx.xxx prezentate de Chiose S. și Burlacov E., (Vol. I, f.d. 30); raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-82 din 10 martie 2019, potrivit căruia, semnătura depusă la poziția „Notarul Public” în certificatul cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, a fost executată cu folosirea aparatelor computerizate multiplicative, cu imprimantă Lazer Jet color. Înscrieri manuscrite cifrice, executate la poziția „Înregistrat sub nr. 527” pe certificatul cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016 au fost executate nu de către Cîvîrjic Natalia, nu de către Dimova Ana, nu de către Derivolcova Elena, nu de către Carabadjac Lilia, a căror mostre de înscrieri manuscrite au fost prezentate ca model de comparație, ci de o

altă(e) persoană(e). Impresiunea de șampilă rotundă aplicată pe partea reversă a certificatului cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, este aplicată cu șampilă polimerică (cu clișeu). Impresiunea de șampilă rotundă aplicată pe partea reversă a certificatului cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, a fost aplicată nu cu șampila rotundă „REPUBLICA MOLDOVA NOTAR PUBLIC Cîvîrjic Natalia Licența Nr.153” a cărei mostre cu impresiuni de șampile au fost prezentate ca model de comparație, ci o altă șampilă. (Vol. I., f.d.106-116);

- raportul de expertiză nr.34/12/3-R-129 din 28 aprilie 2019, potrivit căruia, înscrisurile manuscrise, executate la poziția „Înregistrat sub nr. 527” în certificatul cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, au fost executate nu de către Burlacov Evghenii a cărei mostre de înscrisuri de înscrisuri manuscrise cifrice au fost prezentate ca model de comparație, ci de o altă(e) persoană(e). Înscrisurile manuscrise, executate la poziția „Înregistrat sub nr. 527” în certificatul cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, au fost executate nu de către Caramalac Dmitrii a cărei mostre de înscrisuri manuscrise cifrice au fost prezentate ca model de comparație, ci de o altă(e) persoană(e). Înscrisurile manuscrise, executate la poziția „Înregistrat sub nr. 527” în certificatul cu dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, au fost executate nu de către Chiose Serghei a cărei mostre de înscrisuri manuscrise cifrice au fost prezentate ca model de comparație, ci de o altă(e) persoană(e) (Vol. II. f.d.22-29);

- plângerea lui Gaidarji Pantelei din 15.12.2017 din care reiese că Gaidarji Piotr solicită de a trage la răspundere penală pe persoanele care prin înșelăciune au posedat cu bunul fratelui decedat a lui, Gaidarji Piotr și anume de terenurile cu nr. cadastrale xxxxxxxx.xxx, xxxxxxxx.xxx, xxxxxxxx.xxx, xxxxxxxx.xxx.

Instanța de apel a reținut că față de materialul probator administrat în cauză, declarațiile inculpatului depuse la urmărirea penală și în instanța de fond nu coroborează pe deplin cu probele administrate în cauză.

Astfel, cu referire la alegațiile inculpatului, în sensul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, lipsind intenția de inducere în eroare, instanța de apel a reținut că aceste afirmații nu coroborează cu probele analizate supra. În atare situație, nu se poate dispune achitarea inculpatului Burlacov Evghenii pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecății, atât timp cât probele dosarului confirmă fără dubii vinovăția lui, sub forma intenției directe.

Atât instanța de fond, cât și cea de apel au constatat că, acțiunile lui Burlacov Evghenii corect sunt încadrate juridic potrivit art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor*

persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv care a produs daune considerabile săvârșite de două sau mai multe persoane și potrivit art. 361, alin. (2) lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficial false care acordă drepturi, săvârșite de două sau multe persoane.

Cu referire la solicitarea inculpatului de pronunțare a unei sentințe de achitare pe capătul de învinuire în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a statuat că această cerință nu este întemeiată, iar argumentele invocate în acest sens nu pot fi reținute de instanță, fiind contrazise de materialul probator cercetat. Faptul că acțiunile inculpatului Burlacov Evghenii urmau un caracter infrațional cert a fost constatat prin intenția inculpatului de a dobândi ilicit bunurile altei persoane și anume terenurile ce îi aparțineau lui Gaidarji Piotr și prin încercarea acestuia de a le realiza prin înșelăciune lui Caramalac Dmitri, prin depunerea documentelor la notarul public Țurcan Olga pentru perfectarea tranzacției de vânzare -cumpărare a terenurilor menționate.

A apreciat critic instanța de apel și argumentul inculpatului precum că nu-i putea pricinui prejudiciu lui Gaidarji Pantelimon, dacă acesta există, așa cum ultimul ca succesor nu a manifestat acțiuni de acceptare a succesiunii rămasă după decesul lui Gaidarji Piotr și nu a înregistrat dreptul de proprietate în cadrul organului cadastral, or la caz este evident că inculpatul cu certitudine cunoștea că terenurile aparțin lui Gaidarji Piotr, și faptul că el nu este moștenitor al defunctului, în mod conștient s-a prezentat la organul cadastral și în fața notarului cu certificat de moștenitor fals, conștientizând că prin astfel de acțiuni poate dobândi în mod ilicit bunurile altei persoane. Or, nu constituie o condiție obligatorie ca inculpatul personal să cunoască persoana căreia îi cauzează prejudiciu.

Alegațiile inculpatului precum că prin acțiunile sale pe nimeni nu a indus în eroare, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarative. Or, acesta a încercat să realizeze terenurile obținute prin înșelăciune pe Caramalac Dmitri, prin depunerea de documente la notarul public Țurcan Olga pentru perfectarea tranzacției de vânzare -cumpărare a terenurilor ce-i aparțineau lui Gaidarji Piotr.

Subsidiar, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor martorului Mutavci Nicolai, certificatele provizorii și titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, în anul 2003 se eliberau doar rudelor defuncților. Potrivit declarațiilor acestui martor, inculpatul Burlacov Evghenii nu s-a prezentat la ei pentru a obține certificat provizoriu sau titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Însă, potrivit declarațiilor martorului Calinenco Gheorghii, inculpatul Burlacov Evghenii s-a prezentat la OCT Taraclia direct cu certificatul de

moștenitor legal și a obținut extrasul cadastral pe numele său, cu înregistrarea dreptului său de proprietate asupra terenurilor în cauză. Circumstanțele respective se confirmă și prin declarațiile martorului Iurovscaia Marina, care a confirmat, că Burlacov Evghenii a solicitat să-i fie eliberată dispoziția primarului, referitor la atribuirea persoanelor cotelor de pământ.

Raportând toate circumstanțele la declarațiile inculpatului Burlacov Evghenii, care a declarat că a cunoscut cert faptul, că terenurile în cauză aparțineau defunctului Gaidarji Piotr, instanța de apel a constatat cu certitudine, că inculpatul Burlacov Evghenii a dobândit în mod fraudulos dreptul de proprietate asupra terenurilor defunctului Gaidarji Piotr, iar versiunea inculpatului precum că nu cunoștea nimic despre moștenitorii lui Gaidarji Piotr, se combate prin însăși declarațiile inculpatului, care a declarat că s-a interesat despre faptul dacă cineva nu a perfectat moștenirea după decesul lui Gaidarji Piotr. Acest fapt cu certitudine demonstrează, că inculpatul cu certitudine conștientiza, că defunctul Gaidarji Piotr poate să aibă moștenitori, însă în mod intenționat a recurs la acțiunile ilegale, pentru a-i priva pe aceștia de dreptul lor la moștenire. În această ordine de idei, poziția inculpatului Burlacov Evghenii, precum că nu a cauzat un prejudiciu, este una absolut nefondată, fiind apreciată critic de către Colegiul judiciar.

Ca neîntemeiat a fost respins și argumentul apărării precum că inculpatul a solicitat de la OCT Taraclia reînregistrarea dreptului de proprietate asupra terenurilor în cauză înapoi pe Gaidarji Piotr, motiv din care urmează să fie absolvit de răspundere penală. Or, acesta a recurs la aceste acțiuni, doar după ce a fost demascată de către organul de urmărire penală ca autor al infracțiunii de escrocherie și în asemenea circumstanțe, nu poate fi constatat faptul renunțării de bună voie de la săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la argumentele inculpatului privind lipsa unui prejudiciu considerabil, instanța de apel a notat că în cadrul ședinței instanței de fond partea vătămată Gaidarji Pantelimon a declarat că este pensionar și beneficiază de pensie pentru limita de vârstă în mărime de 1000 lei, respectiv invocând că suma de 28 086 lei, este una considerabilă pentru el. În acest sens, Colegiul judiciar dă o apreciere veridică acelor invocate de partea vătămată Gaidarji Pantelimon referitor la estimarea prejudiciului, deoarece suma prejudiciului invocat depășește de 2 ori venitul anual al părții vătămate care este pensionar, sursa de existență a acestuia fiind doar pensia pentru limita de vârstă în mărime de 1000 lei.

Argumentele inculpatului Burlacov Evghenii privind recalificarea acțiunilor sale din art. 361 alin. (2), lit. d) Cod penal în art. 361 alin. (1) Cod penal, au fost respinse ca neîntemeiate și fără suport faptic și juridic, or potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/3-R-129 din 28 aprilie 2019, se confirmă faptul că înscrisurile manuscrise cifrice executate la poziția „Înregistrat sub nr. 527” în certificatul cu

dreptul la moștenire conform Legii din data de 27.12.2016, au fost executate nu de către Burlacov Evghenii a cărei mostre de înscrisuri manuscrise cifrice au fost prezentate ca model de comparație, ci de o altă(e) persoană(e), ceea ce demonstrează implicarea altor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală la săvârșirea infracțiunii privind falsul în acte. Mai mult ca atât, a fost apreciat critic argumentul inculpatului precum că de unul singur a falsificat certificatul de moștenitor, așa cum înscrisurile au fost efectuate cu mâna stângă, or inculpatul fiind audiat în ședința instanței de fond, a declarat că mostrele de înscrisuri manuscrise au fost date la poliție timp de o oră, cu ambele mâini. În acest sens, procurorul a disjungat urmărirea penală în procedură separată în privința persoanelor necunoscute.

Pe cale de consecință, instanța de apel a apreciat critic versiunea inculpatului în ședința de judecată în prima instanță, precum că el singur a contrafăcut ștampila pe certificatul de moștenitor legal. Or, în ședința de judecată în prima instanță, inculpatul Burlacov Evghenii a relatat cu lux de amănunte despre procesul contrafacerii ștampilei, și din explicațiile acestuia rezultă că este un proces destul de complicat. În același timp, potrivit declarațiilor inculpatului, acesta nu cunoaște bine cum să se folosească de calculator. În acest sens, apreciind declarațiile inculpatului Burlacov Evghenii, instanța de apel a conchis ca fiind puțin credibil, că inculpatul nefiind avansat la nivelul corespunzător în utilizarea calculatorului, de unul singur a contrafăcut ștampila pe certificatul de moștenitor în cauză.

Mai mult ca atât, în declarațiile depuse inculpatul a relatat că pentru contrafacerea ștampilei sunt necesare un șir de utilaje speciale, menționând totodată, că acasă avea doar calculator. Totodată, ultimul a declarat, că ștampila în color a făcut-o nu acasă, însă nu ține minte unde. Astfel, instanța de apel consideră, că declarațiile inculpatului Burlacov Evghenii nu sunt sincere, și în coroborare cu alte probe, cu certitudine demonstrează săvârșirea infracțiunii de falsificare a documentelor oficiale în complicitate cu alte persoane necunoscute.

Privitor la argumentul apărării, precum că în cazul dat nu a fost necesară încadrarea acțiunilor inculpatului în baza alin. (2) lit. b) al art. 361 Cod penal, deoarece aceste acțiuni sunt absorbite de infracțiunea prevăzută de alin. (2) lit. b) al art. 190 Cod penal, instanța de apel a reținut că s-a constatat cu certitudine că inculpatul Burlacov Evghenii a prezentat un document oficial fals pentru înregistrarea dreptului său de proprietate asupra terenurilor defunctului Gaidarji Piotr și că acesta împreună cu alte persoane au confecționat acest document oficial fals, anume pentru a obține dreptul de proprietate asupra terenurilor menționate. Astfel, acțiunile inculpatului corect au fost calificate juridic în baza art. 361 alin. (2) lit. b), și art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la argumentul apelantului privind aflarea inculpatului Burlacov

Evghenii, o perioada mai mare de 3 luni în calitate de bănuît, și respectiv înaintarea ilegală a învinuirii inculpatului, instanța de apel a reținut că art. 63 Cod de procedură penală prevede în mod exhaustiv în baza căror acte de procedură, persoana poate obține statutul procesual de bănuît. Astfel, nu constituie bănuît persoana față de care există declarații că ar fi săvârșit o infracțiune, însă materialelor dosarului atestă că prin ordonanța de începere a urmăririi penale, de către Secția Urmăririi Penale a Inspectoratului de Poliție Cahul, la data de 10 ianuarie 2017, a fost pornită urmărirea penală pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal. Din conținutul acestei ordonanțe rezultă evident că urmărirea penală în cauză a fost pornită pe faptul comiterii infracțiunii, prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, pe faptul confecționării, deținerii, vânzării, sau folosirii documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimantelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, ceea ce este indicat în partea constatatoare și în dispozitivul ordonanței. Efect juridic produce anume partea dispozitivă a ordonanței respective. La caz, în partea dispozitivă după cuvântul „DISPUNE:" a ordonanței de începere a urmăririi penale nu este indicat numele făptuitorului Burlacov Evghenii, urmărirea penală fiind pornită *in rem* și abia prin ordonanța din 23 martie 2017 Burlacov Evghenii a fost recunoscut în calitate de bănuît.

Cu privire la legalitatea pedepsei, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior nu a fost tras la răspundere penală fiind la prima abatere de la lege, astfel instanța de fond corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază (nu au fost stabilite), și agravează răspunderea (nu au fost stabilite), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, corect stabilindu-i pedeapsa în limitele prevăzute de lege.

Cu referire la acțiunea civilă formulată de partea vătămată, instanța de apel a reținut că just a constatat instanța de fond că drepturile proprietarului inițial au fost restabilite, fapt confirmat prin extrasul eliberat de către Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Taraclia.

În partea soluționării chestiunii privind repartizarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiate argumentele expuse în apelul declarat de acesta, concluzionând că soluția instanței de fond privind respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare este una corectă și motivată prin prisma prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 6) și 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) Cod de procedură penală, că în cazurile când raportul de expertiză judiciară a fost dispus de către organul de urmărire penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizelor vor fi achitate din contul mijloacelor bănești alocate de la bugetul de stat.

Subsidiar, instanța de apel a notat că, statul prin intermediul procurorului și-a onorat obligația de a demonstra în instanța de judecată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor cercetate de către organul de urmărire penală, ceea ce nu constituie un temei automat de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului Burlacov Evghenii, or procurorul urma să demonstreze că acele cheltuieli invocate au fost real suportate de către organul de urmărire penală, prin prezentarea de probe

5. Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 06 februarie 2020, recurs ordinar a declarat inculpatul Burlacov Evghenii, care solicită casarea hotărârilor în privința sa cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de apel, recurentul a invocat că acuzarea, prin acțiunile sale a indus instanța de judecată în eroare, și incorect l-a indicat pe Gaidarji Pantelimon în calitate de succesori al lui Gaidarji Piotr, deoarece succesorul acestuia este Gaidarji Mihail, fapt confirmat prin hotărârea Judecătorei Taracalia din 14 septembrie 2012, prin care a fost constatat faptul acceptării succesiunii de către Gaidarji Mihail, după decesul lui Gaidarji Petru.

Astfel, opinează recurentul că în cazul în care ar fi fost recunoscut în calitate de parte vătămată Gaidarji Mihail, nu ar fi fost necesară calificarea acțiunilor sale conform art. 190 Cod penal, deoarece nu a fost constatat faptul dacă suma de 28 096 lei, este una considerabilă pentru acesta.

5.1. Ulterior, la data de 04 mai 2020, inculpatul a depus recurs ordinar suplimentar, prin care solicită casarea hotărârilor în privința sa cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului suplimentar, inculpatul a invocat că:

- prima instanță, nu s-a expus în nici un mod asupra erorilor procesuale admise în cadrul urmăririi penale, așa cum a fost încălcat termenul de 3 luni de ținere a sa în calitate de bănuț, astfel, procurorul trebuia ca la expirarea celor 3 luni, să dispună scoaterea sa de sub urmărire penală. Or, plângerea pe care a depus-o în baza art. 298-299 Cod de procedură penală a fost lăsată fără examinare de către procurorul ierarhic superior și transmisă judecătorului pentru anexare la materialele dosarului, iar instanța de fond până la începerea cercetării judecătorești a dispus că cererea privind încetarea procesului penal, va fi examinată concomitent cu fondul cauzei, însă la pronunțarea sentinței a omis să se expună asupra cererii respective, motiv pentru care instanța de apel trebuia să caseze sentința și să trimită cauza penală la rejudecare în prima instanță. Însă instanța de apel, eronat a menționat că instanța de fond și Organul de Urmărire Penală, corect au reținut că nu au fost admise încălcări în sensul art. 63 Cod de procedură penală;

- în privința sa au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală, așa

cum potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 10 ianuarie 2017, s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, pe faptele că Burlacov Evghenii la 19 decembrie 2016, s-a adresat la notarul Țurcan O. din or. Cahul pentru încheierea tranzacției de vânzare – cumpărare a terenurilor de pământ, prezentând documente ce nu corespundeau adevărului, respectiv termenul aflării inculpatului în calitate de bănuít urmează să fie calculat din 10 ianuarie 2017, iar ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la 15 iunie 2017, respectiv procurorul și instanța de fond nu au luat în considerație că termenul de aflare a inculpatului în calitate de bănuít a expirat;

- ordonanța de punere sub învinuire din 15 iunie 2017, este una ilegală, deoarece existau circumstanțe care exclud posibilitatea tragerii la răspundere penală. Așa cum, în ordonanța din 10 ianuarie 2017 organul de urmărire penală a indicat concret fapta infracțională, calificarea juridică a faptei și că această faptă a fost săvârșită anume de Burlacov Evghenii;

- drept dovadă a încălcării termenului de 3 luni de ținere în calitate de bănuít, servește și raportul ofițerului de urmărire penală că a constatat faptul participării sale la săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal; în ordonanța din 13 ianuarie 2017, procurorul în Procuratura or. Taraclia, la fel a constatat comiterea de către el – Burlacov Evghenii a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal; în acțiunile procesuale desfășurate la data de la 24 ianuarie 2017, 09 februarie 2017, 28 februarie 2017, 02 martie 2017, 20 martie 2017, 21 martie 2017, 23 martie 2017, 29 martie 2017, 13 aprilie 2017, 29 mai 2017, procurorul și ofițerul de urmărire penală au indicat că anume Burlacov Evghenii ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal și abia la 15 iunie l-au pus pe acesta sub învinuire.

- procurorul a admis ingerința în drepturile și garanțiile fundamentale ale inculpatului, iar instanța de fond nu a atras atenția și nu s-a expus asupra acestui fapt și anume în dreptul inculpatului de a nu fi supus urmăririi penale de 2 ori pentru una și aceeași faptă prevăzută de art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 21 din Constituție;

- faptul că organul de urmărire penală a acționat contrar normelor procesuale și procurorul nu a emis ordonanța de scoatere a inculpatului de sub urmărire penală, este o faptă cert stabilită, respectiv toate acțiunile și actele organului de urmărire penală și ale procurorului emise după 10 aprilie 2017 sunt ilegale și nu produc efecte juridice;

- învinuirea adusă inculpatului este ilegală, iar acțiunile incorect au fost calificate și urmează a fi scoase de sub urmărire penală;

- instanța de apel incorect a indicat că în așa caz este importantă doar partea

dispozitivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale, care stabilește că urmărirea penală a fost pornită *in rem*.

- potrivit ordonanței de învinuire nu este clar cine este Gaidarji Pantelimon pentru Gaidarji Piotr, care sunt gradele de rudenie ale acestora, la caz există sau nu testament, sau este deschisă procedura succesorală legal, unde și de cine a fost înregistrată;

- potrivit ordonanței de învinuire s-a reținut că Gaidarji Piotr a decedat la 14 august 1999, respectiv nu a fost elucidată întrebarea dacă a acceptat succesiunea Gaidarji Pantelimon după decesul lui Gaidarji Piotr, dacă da, de ce nu este indicat în ordonanță numărul dosarului succesoral și data emiterii certificatului de moștenitor;

- nu-i putea pricinui prejudiciu lui Gaidarji Pantelimon, dacă acesta există, așa cum ultimul ca succesori nu a manifestat acțiuni de acceptare a succesiunii rămase după decesul lui Gaidarji Piotr și nu a înregistrat dreptul său de proprietate în cadrul organului cadastral, fapt pentru care nu se poate înainta învinuirea privind cauzarea prejudiciului în mărime de 28 096 lei, adică la caz lipsește nu doar componenta ci și fapta infracțională prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal;

- chiar dacă ar fi pricinuit un prejudiciu moral unei persoane, de către partea apărării a fost anexat la materialele cauzei penale documentul emis de către Oficiul Teritorial Cadastral Taraclia privind reînregistrarea bunurilor imobile care aparțineau defunctului Gaidarji Piotr în poziția inițială, în acest mod instanței de fond i s-a adus la cunoștință că bunurile imobile potrivit registrului bunurilor imobile a Oficiului Teritorial Cadastral Taraclia sunt înregistrate după Gaidarji Piotr, respectiv prejudiciul material nu există;

- procurorul atât în faza de urmărire penală cât și în cadrul examinării cauzei nu a constatat cu cine și când a fost perfectat documentul fals, și dacă acesta intuiește că certificatul a fost falsificat de inculpat, procurorul urma să prezinte probe în acest sens, cât și de către cine a fost ajutat. La fel, dacă îi impută inculpatului și faptul că a falsificat ștampila notarului cu ajutorul cuiva, însuși faptul dobândirii ilicite a terenurilor nu necesită ajutor fizic, mai mult ca atât în certificatul de moștenitor fiind indicat numele inculpatului Burlacov Evghenii, respectiv dobândirea ilicită a moștenirii străine este comisă de o singură persoană, fapt pentru care urmează a fi atras la răspundere penală nu conform alineatului (2), ci conform alineatului (1) al art.190 Cod penal;

- reieșind din prevederile art. 190 Cod penal, nu a fost elucidat pe cine a dus inculpatul în eroare și cui prin acțiunile sale a pricinuit prejudiciu material, în cazul în care instanța de fond exclude art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, așa cum paguba materială adusă cuiva lipsește, iar în conformitate cu art. 190 Cod penal,

urmează a fi exclusă;

- probele prezentate de procuror în rechizitoriu, cât și probele acumulate în cadrul examinării cauzei în instanța de fond nu conțin critici, datorită cărei paguba adusă defunctului o putea reține ca fiind însemnată. Or, nu au fost prezentate informații privind capitalul oficial al defunctului, activele și pasivele acestuia, fapt pentru care instanța de fond nu a avut posibilitatea să dea apreciere acțiunilor inculpatului ca dobândirea ilicită a sumei de 28 069 lei;

- în lipsa caracterului însemnat a prejudiciului, se impune excluderea urmăririi penale în baza art. 190 Cod penal;

- urma să se ia în considerație faptul că în raportul de expertiză grafoscopică nu s-a constatat faptul falsificării documentului de către inculpat;

- în cadrul examinării cauzei, inculpatul și-a recunoscut vina în aceea că, a confecționat ștampila notarului și detaliat a descris cum a făcut acesta. Astfel, așa cum în cadrul urmăririi penale cât și examinării cauzei în fond, nu au fost stabilite persoanele implicate în falsificarea documentului respectiv, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate nu în baza alin. (2), ci în baza alin. (1) art. 361 Cod penal;

- procurorul urma să prezinte certificatul de moștenitor unui expert întru constatarea veridicității acestuia și inculpatul nu urma a fi tras la răspundere penală în baza art. 361 Cod penal, așa cum obiectul influenței infracționale prevăzute de art. 361 Cod penal, reprezintă relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale și prejudiciul material rezultat din falsificarea documentului apare doar în cazul când documentul fals a fost folosit pentru săvârșirea sustragerii. În asemenea caz, acțiunile inculpatului urmau a fi calificate ca sustragere, nefiind necesară calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 361 Cod penal, deoarece contrafacerea și utilizarea documentelor falsificate sunt absorbite de sustragere ca metodă a săvârșirii acesteia;

- dispoziția art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, în cazul dat direct indică că cauzarea prejudiciului poate fi imputată inculpatului doar în cazul în care a cauzat părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în caz contrar inculpatul nu poate fi tras la răspundere conform art. 361 Cod penal;

5.3. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de

apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia partea vătămată nu a folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar al inculpatului depus la 06 februarie 2020 și anume că „...*acuzarea, prin acțiunile sale a indus instanța de judecată în eroare, și incorect l-a indicat pe Gaidarji Pantelimon în calitate de succesor al lui Gaidarji Piotr, deoarece succesorul acestuia este Gaidarji Mihail, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoria Taraclia din 14 septembrie 2012, prin care a fost constatat faptul acceptării succesiunii de către Gaidarji Mihail, după decesul lui Gaidarji Petru*” „...*în cazul în care ar fi fost recunoscut în calitate de parte vătămată Gaidarji Mihail, nu ar fi fost necesară calificarea acțiunilor sale conform art. 190 Cod penal, deoarece nu a fost constatat faptul dacă suma de 28 096 lei, este una considerabilă pentru acesta*”, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport juridic, fiind neîntemeiate, astfel (pct. **3.- 5.** din decizie).

Totodată, din textul recursului declarat de inculpat la 04 mai 2020, se constată că titularul acestuia nu invocă expres vreun temei de casare din cele înserate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, criticând soluția instanțelor de fond preponderent din motivul că, s-a dat o încadrare juridică greșită acțiunilor sale, că nu i s-a dat răspuns la toate argumentele invocate, intervenind cu solicitarea de a se dispune casarea totală a deciziei instanței de apel și a sentinței și trimiterea cauzei la rejudecare deoarece pe capătul de învinuire în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, urma să fie achitat, iar acțiunile incriminate conform art. 361 alin. (2) Cod penal, urmau a fi calificate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, totuși printre argumentele recurentului nu se regăsesc critici fondate sau erori esențiale de drept ce ar duce la răsturnarea soluției despre vinovăția inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Analizând textul cererii de apel în paralel cu cel din recursul suplimentar, instanța constată că inculpatul critică aceleași chestiuni factologice (pct. **3. - 5.1.** din decizie).

Deși recurentul insistă asupra faptului că instanțele nu s-au pronunțat prin răspunsuri detaliate la toate alegațiile sale din cererea de apel, Colegiul Penal constată că în decizia recurată se conțin argumentele de rigoare care au condiționat respingerea apelului, ca nefondat (pct. **4.1.** din Decizie).

În același context, Colegiul Penal reiterează că, în jurisprudența constantă a Curții Europene pentru Drepturile Omului, cu fiecare ocazie posibilă se reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu actele cauzei.

Respectiv, Colegiul nu poate să achieseze la argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută soluția despre vinovăția lui Burlacov Evghenii în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunilor nominalizate, fiind încadrate corect.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Subsidiar, se reține că soluția instanței de fond și de apel privind încadrarea acțiunilor inculpatului coroborează și cu jurisprudența națională, potrivit căreia falsificarea unor documente, urmată de folosirea lor de către falsificator în vederea sustragerii bunurilor trebuie calificată conform art. 190 și art. 361 Cod penal (*pct. 15*

din Hotărârea Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor).

Suplimentar celor indicate de instanțele de fond cu referire la argumentul recurentului precum că „*procurorul a admis ingerința în drepturile și garanțiile fundamentale ale inculpatului, și anume în dreptul de a nu fi supus urmării penale de 2 ori pentru una și aceeași faptă prevăzută de art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 21 din Constituție, prin ținerea lui în calitate de bănuț mai mult de 3 luni de zile*, Colegiul penal reține că în materie penală, „termenul rezonabil” prevăzută de articolul 6 § 1 începe să curgă de la data la care o persoană este „*acuzată*” (*cauza Pantea v. România, hotărârea din 3 iunie 2003, § 275*). Colegiul penal, statuează că noțiunea de „*acuzăție în materie penală*” trebuie înțeleasă în sensul articolului 6 § 1 din Convenție și poate fi definit drept „notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (*Ibrahim și alții v. Regatul Unit, [MC], hotărârea din 13 septembrie 2016, § 249; Simeonovi v. Bulgaria, [MC], hotărârea din 12 mai 2017, § 110*).

Modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț reglementate de articolul 63 alin. (1) din Cod de procedură penală, se referă la prima componentă a conceptului de „*acuzăție în materie penală*” în sensul Convenției, și anume la „*notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale*”. Însă, din cuprinsul alin. (1¹) din același articol, rezultă că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la articolul 64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile [...] *din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta*.

Astfel, se reține că alin. (1¹) din art. 63 Cod de procedură penală, reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de „*acuzăție în materie penală*” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „*repercusiuni importante asupra situației (persoanei)*”. Excepția menționată, invocată de recurent în recursul suplimentar, constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuțeli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni **și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei**, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

În acest context, se reține că, acțiunile procesuale efectuate la faza de urmărire penală, enumerate de recurent în recursul suplimentar declarat precum că începând

cu ordonanța de pornire a urmăririi penale, s-a constatat că el ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, respectiv el având statutul de bănuț începând din data de 10 ianuarie 2017, nu fac parte din categoria celor care creează repercusiuni importante situației persoanei, motiv pentru care argumentul inculpatului invocat în acest sens, nu poate fi reținut, or, așa cum au reținut și instanțele de fond, pornirea urmăririi penale a făcut făcută *in rem* și nu *in personam*.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5.1. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune casarea hotărârilor, după cum se solicită de recurent.

Instanța de recurs se realizează argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și după judecată și de instanța de apel, iar criticele avansate de apărătorul inculpatului au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea apărării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de recurent nu și-au găsit confirmarea și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Burlacov Evghenii XXXXXXXX împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 02 decembrie 2019, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 11 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion